

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-2099/23-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda, dr. sc. Sanje Otočan, predsjednice vijeća, Mire Kovačić i Snježane Horvat-Paliska, članica vijeća, te sudskog savjetnika Filipa Mihaljevića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Davida Sopte, (_____), kojeg zastupa opunomoćenik Zoran Vukić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Vukić & partneri d.o.o., Rijeka, Nikole Tesle 9/V-VI, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mislava 11/3, radi sukoba interesa, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: 5 Usl-1265/2022-7 od 31. ožujka 2023., na sjednici vijeća održanoj 27. rujna 2023.

p r e s u d i o j e

- I Žalba se odbija i potvrđuje presuda Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: 5 Usl-1265/2022-7 od 31. ožujka 2023.
- II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška sastava žalbe.

Obrazloženje

1. Presudom prvostupanjskog suda u točki I. izreke odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja rješenja tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, broj: 711-I-1949-P-270-20/22-04-17 od 11. veljače 2022., dok je u točki II. izreke odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.
2. Osporenim rješenjem tuženika u točki 1. izreke utvrđeno je da je tužitelj, kao predsjednik Uprave Jadrolinije, primanjem dodatnih naknada uz primanje plaće za obnašanje navedene dužnosti, i to dara djetetu do 15 godina starosti u iznosu od po 600,00 kuna dana 1. prosinca 2017. te dana 3. prosinca 2018., prigodne nagrade do propisanog iznosa (božićnice i dr.) u iznosu od 1.000,00 kuna dana 19. prosinca 2017., u iznosu od 1.500,00 kuna dana 31. srpnja 2018. i u iznosu od 2.000,00 kuna dana 4. prosinca 2019., te nagrade za radne rezultate (dodatna plaća uz mjesečnu plaću radnika) u iznosu od po 2.000,00 kuna dana 20. prosinca 2018. te dana 19. srpnja 2019., u iznosu od 1.000,00 kuna dana 16. travnja 2019., te u iznosu od po 1.500,00 kuna dana 4. listopada 2019. i 14. kolovoza 2020., počinio povredu članka 7. točke d) Zakona o sprječavanju sukoba interesa („Narodne novine”, 26/11., 12/12., 126/12., 48/13., 57/15. i 98/19. - dalje: ZSSI). U točki 2. izreke rješenja utvrđeno je da je tužitelj, kao predsjednik Uprave Jadrolinije, primanjem naknade za obavljanje funkcije člana

Nadzornog odbora Turističke zajednice Primorsko-goranske županije za vrijeme obnašanja navedene dužnosti u iznosu od 2.800,00 kuna 12. prosinca 2018. te po 1.400,00 kuna 4. ožujka 2019., 4. listopada 2019., 3. prosinca 2019. i 19. ožujka 2020., počinio povredu članka 14. stavka 5. ZSSI-a. U točki 3. izreke rješenja tužitelju je za navedene povrede, opisane u točki 1. i točki 2. izreke, izrečena sankcija iz članka 42. stavka 1. podstavka 2. ZSSI-a, obustava isplate dijela neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu od 4.000,00 kuna, u trajanju od četiri mjeseca i izvršit će se u četiri jednaka uzastopna mjesečna obroka, svaki u pojedinačnom iznosu od 1.000,00 kuna.

3. Tužitelj žalbom pobija presudu zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava (članak 66. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima, „Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. - dalje: ZUS). Citirajući članak 7. točku d) ZSSI-a, ističe da je prvostupanjski sud propustio utvrditi da ni na koji način nije primio dodatnu naknadu koja bi odstupala od uobičajene naknade koju primaju svi dužnosnici sukladno unutarnjim pravnim aktima Jadrolinije. Navodeći dodatne naknade koje je primio kao predsjednik Uprave Jadrolinije i naknade za obnašanje funkcije člana Nadzornog odbora Turističke zajednice Primorsko-goranske županije, smatra da primanjem istih nisu povrijeđena kongentna pravila ZSSI-a. Smatra da navedene naknade nisu primanja koja je svojim djelovanjem potraživao, već su iste uobičajene i tradicionalne u sklopu obnašanja funkcije, i da na iste osobno ni na koji način ne može utjecati i/ili ih promijeniti. Ističe da nije životno logično da osobno odstupa ili odluči izmijeniti ugovore koje je prethodno potpisivao svaki obnašatelj funkcije u Upravi Jadrolinije, a koje je pripremlilo Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture. Kako se radi o tipskom ugovoru, kojeg je pripremlilo javnopravno tijelo, smatra da bi isto to tijelo trebalo prepoznati da pojedina njegova odredba predstavlja zakonsku smetnju. Poziva se i na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-III-5989/2013 od 9. veljače 2016. u smislu da se mjerodavno pravo treba tumačiti i primjenjivati, uvijek i bez izuzetaka, u svjetlu osobitih okolnosti svakog konkretnog slučaja. Navodi da se sud u obrazloženju pobijane presude uopće nije osvrnuo niti na jednu odluku Europskog suda za ljudska prava na koju se pozvao, a koje jasno prikazuju da se eventualne pogreške u vezi s ugovorom ne mogu ispravljati na njegovu štetu, posebno u situaciji kada je postupao u dobroj vjeri i s povjerenjem u odredbe predmetnog ugovora. Paušalnim, neutemeljenim i neobrazloženim smatra navod prvostupanjskog suda da je činjenica da se u konkretnom slučaju radi o tipskom ugovoru cijenjena kao okolnost koja umanjuje njegovu odgovornost i uzeta je u obzir prilikom odmjeravanja sankcije. Predlaže poništiti prvostupanjsku presudu i usvojiti tužbeni zahtjev. Potražuje i trošak za sastav žalbe.

4. Tuženik u odgovoru na žalbu u cijelosti osporava žalbene navode tužitelja imajući na umu utvrđenja iz upravnog postupka, koja ponavlja u cijelosti. Smatra da je pobijana presuda donesena na temelju potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, a koje tužitelj nije osporavao, uz pravilnu primjenu materijalnog prava, uvažavajući recentnu praksu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske. Predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitujući presudu upravnog suda u granicama žalbenih razloga, sukladno članku 73. stavku 1. ZUS-a, Sud žalbene razloge ocjenjuje neosnovanim.

7. Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja prvostupanjski sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan. U obrazloženju presude izložio je sve bitne

činjenice koje proizlaze iz provedenih dokaza, te imajući na umu relevantne propise naveo valjane razloge zbog kojih je odbio tužbeni zahtjev, odgovorivši pritom na sve tužbene navode (članak 60. stavak 4. ZUS-a).

8. U upravnom postupku i upravnom sporu nesporno je utvrđeno da je tužitelj kao dužnosnik (predsjednik uprave trgovačkog društva Jadrolinija) primao dodatne naknade uz primanje plaće za obnašanje navedene dužnosti (dar djetetu do 15 godina starosti, prigodne nagrade, nagrade za radne rezultate), dok je u Turističkoj zajednici Primorsko-goranske županije obnašao funkciju člana Nadzornog odbora te je za obavljanje predmetne funkcije primao naknadu, što tužitelj u ovoj upravnoj stvari nije osporio u smislu članka 33. stavka 3. i članka 34. stavka 1. ZUS-a, to ovaj Sud nalazi pravilnom ocjenu prvostupanjskog suda o zakonitosti odluke tuženika, imajući pri tome na umu članak 5. stavak 2., članak 7. točku d) i članak 14. stavak 1. ZSSI-a.

9. Pri tome su se pravilno tuženik i prvostupanjski sud pozvali na shvaćanje ovog Suda, izraženo u odluci poslovni broj: Usž-4335/19 od 14. listopada 2021., prema kojem se i na radnopravni status dužnosnika primjenjuju odredbe ZSSI-a, posebno imajući na umu članak 7. točku d) ZSSI-a, te da se svaki drugi primitak isplaćen uz plaću ne može smatrati plaćom u smislu članka 4. stavka 1. ZSSI-a, već drugim dodatkom u smislu članka 7. točke d) ZSSI-a. S obzirom na navedeno, dužnosnicima je izričito zabranjeno primiti dodatne naknade uz plaću za obavljanje svoje javne dužnosti.

10. Ujedno je pravilno utvrđeno da je tužitelj, kao dužnosnik, povrijedio članak 14. stavak 5. ZSSI-a jer je u razdoblju od 2018. do 2020. godine primao naknadu za obavljanje funkcije člana Nadzornog odbora Turističke zajednice Primorsko-goranske županije. Iz podataka Porezne uprave nesporno je utvrđeno da se radi o naknadi po osnovi djelovanja u nadzornom tijelu neprofitne pravne osobe, te tužitelj tijekom cijelog postupka nije predložio dokaze kojima bi osporio navedena utvrđenja i dokazao svoje tvrdnje da se radilo o naknadama putnih i drugih opravdanih troškova na koje kao dužnosnik ima pravo (dostavom putnih naloga i slično).

11. Neosnovano se tužitelj poziva na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-III-5989/2013 od 9. veljače 2016. jer ovaj Sud ne nalazi da je mjerodavno pravo pogrešno primijenjeno u konkretnom slučaju. Tužitelj potpuno zanemaruje osobite okolnosti svog konkretnog slučaja, odnosno činjenicu da se kao predsjednik uprave trgovačkog društva koje je u državnom vlasništvu (Jadrolinija, društvo za linijski pomorski prijevoz putnika i tereta) smatra dužnosnikom u smislu članka 3. ZSSI-a, te da je za svoje djelovanje osobno odgovoran sukladno članku 5. stavku 2. ZSSI-a. Imajući na umu da tužitelj funkciju predsjednika uprave obavlja na temelju ugovora o međusobnim pravima i obvezama u obavljanju funkcije predsjednika Uprave Jadrolinija Rijeka od 11. rujna 2017., kojem je u članku 3. navedeno da su prava i obveze predsjednika Uprave utvrđena zakonima, Statutom društva, ovim ugovorom te drugim općima aktima društva, tužitelju je trebalo biti poznato da se imenovanjem na funkciju predsjednika uprave trgovačkog društva u vlasništvu Republike Hrvatske smatra dužnosnikom prema ZSSI-u, da se navedeni Zakon izravno primjenjuje na njega prilikom obnašanja navedene javne dužnosti te da svoje djelovanje mora uskladiti s funkcijom koju obnaša sukladno članku 5. ZSSI-a. Stoga je pravilno shvaćanje prvostupanjskog suda da je tužitelj bio dužan prilikom potpisivanja ugovora obratiti povećanu pozornost na to jesu li pojedine odredbe ugovora suprotne zakonu, a u krajnjem slučaju, prilikom njegova izvršenja uskladiti svoje djelovanje s načelima djelovanja u obavljanju javne dužnosti, te se ne može pozivati na propuste drugih

osoba ili javnopravnih tijela kako bi otklonio vlastitu odgovornost koja postoji na temelju članka 5. stavka 2. ZSSI-a.

12. Sud stoga žalbene navode smatra neosnovanim i bez utjecaja na drugačiju odluku suda. Radi se o navodima koje je tužitelj isticao u tužbi, o kojima se prvostupanjski sud izjasnio, a s kojim očitovanjima je u potpunosti suglasan i ovaj Sud. Obrazloženje pobijane presude sadrži razumne i dostatne razloge koji opravdavaju njezino donošenje i koji ujedno otklanjaju sumnju da bi ta presuda mogla biti rezultat arbitrarnog postupanja odnosno sudske samovolje, dok povrede ustavnih ili konvencijskih prava tužitelja ovaj Sud nije našao.

13. Kako je žalba odbijena, tužitelj nema pravo na naknadu troška za sastav žalbe (članak 79. stavak 4. ZUS-a).

14. Trebalo je stoga, na temelju članka 74. stavka 1. i članka 79. stavka 4. i stavka 6. ZUS-a, odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu 27. rujna 2023.

Predsjednica vijeća:
dr. sc. Sanja Otočan

Dokument je elektronički potpisan:
Sanja Otočan
Vrijeme potpisivanja:
17-10-2023
12:49:02

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C1156415448522D313336313333630303638
OU=Signature
S=Otočan
G=Sanja
CN=Sanja Otočan

Broj zapisa: **9-3085d-4c838**

Kontrolni broj: **012df-6fe1f-90151**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Sanja Otočan, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.